

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 35/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Обрад Пашајлић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Пенча Милић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 398/20 од 28.10.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 398/20 од 28.10.2020. године

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 2941/18 од 06.12.2019. године у првом ставу изреке одржано је на снази решење Основног суда у Смедереву, Судске јединице у Великој Плани П 1962/12 од 06.09.2012. године којим је издат платни налог и наложено туженој да тужиоцу исплати износ од 71.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.11.2011. године до исплате. У другом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 132.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 398/20 од 28.10.2020. године, у првом ставу изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је укинута решење Основног суда у Смедереву, Судске јединице у Великој Плани П 1962/12 од 06.09.2012. године којим је издат платни налог и наложено туженој да тужиоцу исплати 71.000,00 динара, са законском затезном каматом од 01.11.2011. године до исплате и тужебни захтев је одбијен као неоснован. У другом ставу изреке преиначена је одлука о трошковима парничног поступка из другог става изреке првостепене пресуде и тужилац обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 128.000,00 динара.

Против пресуде другостепеног суда тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници ради дуга поднета је 25.08.2012. године. Вредност предмета спора је 71.000,00 динара, а тај износ не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Имајући у виду вредност предмета спора, побијаном пресудом је правноснажно окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности у којој је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија,
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић